

Uitverkiezing

Uitverkiesing

Die Baal priesters (Ds., Past.) leer die mensdom dat almal uitverkies is om hemel toe te gaan, maar die Skrif sê nee jy is uitverkies om Israel te wees en dit is net die uitverkore wat dit gaan beërwe. Deur VADER se guns is ons as Israëliete die uitverkorenes. Enige geskape wese op aarde is wat YHUH wou hê. So deur suiwer guns van YHUH is jy 'n Israëliet.

Uitverkorene

Abraham, Isak en Jakob.

Jakob wat later die naam Israel gekry het, het 12 seuns gehad.

vrou.		vrou		slavin.		slavin	
Lea se Seuns		Ragel se Seuns		Bilha se Seuns		Silpa se Seuns	
Ruben	Juda	Josef		Dan		Gad	
Simeon	Issaskar	Benjamin		Náftali		Aser	
Levi	Sébulon						

Ruben is die eersgeborene wat sy eersgeboortereg verbeur het weens die ontreiniging van sy pa se bed. Ruben was die seun van Lea en stamvader van die Franse nasie. Simeon en Levi, ook kinders van Lea, het ook hulle geboortereg verbeur weens hulle wreek wat hulle uitgevoer het op die volk wat hulle suster ontreinig het. Hulle is verdeel tussen hulle broers. Juda het 'n sterk seëning ontvang. Koninklike heerskappy tot dié Gesalfde ("Silo") terugkom het om die aarde te regeer. As regering of die Wetstoepasser is Levi aangestel onder Juda. Juda se nasate is 'n koninklike lyn belowe, met die Gesalfde as hoogtepunt. Issaskar was sterk in oorloë en groot in veeboerdery. Sébulon was altyd waar skepe is – 'n seevarende nasie. Sébulon is die stamvader van die Hollanders. Josef het 'n dubbele seën ontvang. Dit het gegaan aan sy twee seuns Efraim en Manasse. Sy nasate het die eersgeboortereg beloftes van nasionale grootheid ontvang. Mag en rykdom is vir sy twee seuns; Efraim en Manasse gegee [*Efraim Engeland en Manasse, Amerika /Verenigde volke, volke wat sou vermenigvuldig en oral uitsprek*]. Benjamin het 'n klein stam geword wat onder die Juda stam gaan woon het [*al die Apostels van dié Gesalfde, was van die Benjamin stam*]. Dan die stamvader van die Iere. Náftali vry soos 'n wildsbok. Gad slim en sterk. Aser het hul grondgebied in die noorde aan die see ontvang tot teen die internasionale hawestad Tirus. In Genesis 11:26-32 ontmoet ons vir Abram, wie se naam later na Abraham verander is. Abram is uit 'n familie gebore wat in Ur van die Chaldeërs gewoon het, 'n stad in Suid - Mesopotamië naby antieke Babilon. Ná die dood van een van sy broers, het Abram, sy vader en ander familieledede 'n paar honderd kilometers daarvandaan getrek na die noordelike stad Eufraat Haran. Daarna is Abram se vader, Tera, dood en begrawe. Toe sê ons Skepper vir Abram, op die ouderdom van 75, om die res van sy familie te verlaat en na 'n land te gaan wat Hy hom sou wys.

YHUH het belowe om van hom 'n groot nasie te maak. Die belofte wat oorspronklik in Genesis 12 gegee is, is nie maklik verstaanbaar nie. Dit bestaan uit 'n onomstrede land wat Abram en sy familie later as erfenis sou ontvang. Die land wat ons Skepper sy nageslag sou gee, sou strek vanaf die rivier van Egipte tot by die groot Eufraat rivier, wat die terrein insluit van verskeie nasies wat destyds die land bewoon het (Gen 15:18-21). Na Isak se geboorte het Abraham vir Hagar en Ismael weggestuur (Gen 21:14). Uiteindelik het Ismael onder sy moeder se volk, die Egiptenare, getrou en het baie kinders gehad [*wat onthou moet word van Abraham is sy reinheid van geloof en van sy siening. Baie verwar hulself deur te dink dat die Egiptenare anders kleurig was van die begin af. Gam, die Egiptenare se voorvader, was blank en so was dit vir 'n geruime tyd. Hagar was dus 'n blanke vrou waarvan Ismael gaan verbaster het met Esau en die Kanaänitiese geslagte*].

'n Verbond is gemaak aan Abraham, dat YHUH sy Heerser sal wees en vir sy nageslag na hom en dat Hy hulle sou vermeerder. Ook sal sy nageslag die poorte van hulle vyande in besit neem. Al die nasies van die aarde sal geseën word, deur Abraham se nageslag (Gen 22:15-18). Isak die seun van Sarai is die Verbond herhaal en bevestig. Isak se verbond aan Jakob sy seun, is die Verbond nie net bevestig nie, maar vergroot. Die nageslag sal uitbrei na die Weste en Ooste, en na die Noorde en Suide; en in jou en jou nageslag sal al die geslagte van die aarde geseën word (Gen 28:13-14). Daarna het Jakob sy seuns geroep en gesê: “Kom bymekaar, dat ek julle kan verkondig wat julle aan die einde van die dae sal wedervaar” [*Let op aan die einde van die dae*]. Elkeen van hulle is gegee wat vir sy kindskinders voorlê: Die 12 seuns het later verhuis weens droogte na Egipte en baie vermeerder. Ná hulle Egiptiese ballingskap van 430 jaar het die stamme na die Beloofde Land getrek, waar hulle almal in verskillende landstreke gevestig was. 41 Jaar in die woestyn. 550 Jaar vanaf die intog in Kanaän tot na koning Salomo, het die 12 stamme saam regeer. Na Salomo is die stamme in twee koninkryke verdeel. Die suidelike koninkryk, Juda, is saamgestel uit die stamme van Juda, Benjamin en meeste van die Leviete. Die oorblywende tien stamme het die noordelike koninkryk gevorm, bekend as Israel. Die noordelike tien stamme het Jeróbeam, die seun van Nebat, as hulle koning verkies, terwyl Juda aan Rehábeam, die seun van Salomo, getrou gebly het. Kort na die verdeling van die koninkryk, het Jeróbeam 'n besluit geneem wat die tien stamme van Israel vir die res van hul geskiedenis beïnvloed het. (1 Kon 12.) Jeróbeam het begin vrees dat die tien stamme in die toekoms sou verlang om met Juda verenig te word. Hy het besluit dat die jaarlikse gebruik van Israel om op te gaan na Jerusalem om YHUH tydens die feestye te aanbid, hulle met heimwee sou vul oor “die goeie ou tyd”. Hy het gevrees dat hulle in die toekoms sou terugverlang na die tyd toe hulle as een nasie onder Dawid se koningskap in Jerusalem gelewe het.

Hy het geglo dat dit uiteindelik tot die vervanging van hom of sy nageslag sou lei. Terwyl hy hierdie probleem oorweeg het, het Jeróbeam “uit sy eie hart versin” wat vir hom na die oplossing gelyk het. Hy het die volk saamgeroep en verskeie veranderinge aangekondig. Hy het hulle meegedeel dat hulle voortaan, vir hulle gerief, twee aanbidding terreine in noordelike Israel sou hê om van te kies. Dit sou dan nie meer vir hulle nodig wees om al die pad na Jerusalem toe op te gaan nie. Hy het sy nuwe aanbidding terreine in die stad Dan, in die noorde, en in Betel, in die suide, gevestig. By elkeen van die vergaderplekke het hy 'n goue kalf opgerig om aanbid te word. Jeróbeam het ook die Levitiese priesterdom vervang met sy eie priesters van sy nuwe godsdien. In vers 31 staan “Hy het priesters aangestel uit al die dele van die volk wat nie uit die seuns van Levi was nie”. Hy het ook die tye van ons Heerser se jaarlikse feeste verander. Na baie waarskuwings aan die 10 stamme – ryk het die oordele op hulle geval. Na 'n beleg van drie jaar is Israel se hoofstad, Samaria, in 721 v.M. deur die Assiriërs verslaan. Hulle het begin met 'n stelselmatige wegvoering van die Israëliete na die gebied noord van die Eufraat rivier, geleë tussen die Swart See en die Kaspiese See (2 Konings 17). Israel se Koning Menáhem het tydelike verligting verkry deur 'n groot bedrag geld aan die Assiriese Koning, Pul, te gee om sy magte te onttrek.

Die Assiriërs het 'n paar jaar later weer teruggekeer onder aanvoering van Koning Tilgat Pilnéser, [toe Peka, een van Menáhem se opvolgers, aan bewind was]. Hierdie keer het die Assiriërs egter die grootste deel van die oostelike en noordelike dele van die koninkryk ingeneem en onder die juk gebring. Verskeie stamme, insluitend 'n groot deel van Ruben, Gad en Náftali is in ballingskap weggevoer na Assirië. Onder die heerskappy van Peka se opvolger het Hoséa sake versleg....Die Assiriërs het onder bewind van hul nuwe koning, Salmanéser, teruggekeer en belasting van die restant van Israel geëis. 'n Paar jaar daarna het hulle weer teruggekom en Samaría beleër. Na drie jaar van beleëring is Samaria ingeneem. Die Assiriërs het toe die hele bevolking van die tien stamme van Israel begin wegvoer en van hulle eie mense daar laat woon.

Hierdie nuwe aankomelinge was later bekend as Samaritane, wat hulle naam van Israel se hoofstad gekry het. Israel se swerftog het begin wat vir baie eeue sou voortduur (2,520 jaar) voordat die afstammeling van hulle die geboortereg en seëninge sou ontvang wat aan hul voorouers belowe is. Hulle sou vir 2,520 jaar YHWH se “teëstand bewaar word”

(Lev.26:18 – 28; Open.11.2,3; 12:6,14; Dan.7:25; 12:7. 42 maande x 30 dae = 1260 dae. 1260 dae= 3.5 jaar. 3.5 jaar x 12= 42 maande. 3.5 jaar= Tyd Tye en 'n halwe, m.a.w.(12 x 30= 360)+(12 x 30= 360) +(12 x 30 = 360)+ (6 x 30= 180)=1260. 7 (voudig) tydperke is m.a.w. 360 x 7= 2520 jaar.

Eség 4:5

Lees gerus die traktaat Kalender uit die Skrif.

Die Assiriërs het Israel bannelinge na hulle koning Omri vernoem. (Bit Omri (Khumri) die Babiloniese taal Gimmirra (of Gimiri) en in Griekse Cimmeriërs) Die Skrifte sê vir ons hulle is naby die Gosanrivier en in die stede van Medië gevestig. Gosan was 'n takrivier van die noordelike Eufraat rivier. Die stede van Medië was geleë in die gebied net suid van Armenië, tussen die Swart See en die Kaspiese See. So is hulle deur Salmanéser oor die waters weggevoer. Israeliete het noordwaarts deur die smal bergpasse van die Eufraat bronne getrek. Dit het hulle noord van die Kaukasiese bergreeks en aan die noordelike strand van die Swart See uitgebring. Volgens die geskiedenis, is dit presies waar die Cimmeriërs was, wat later met die Donau en die Rynrivier komme langs na noordwestelike Europa opgetrek het. Lempriere's Classical Dictionary sê die Cimmeriërs was "... naby die Palus Maeotis" (bl. 149). Palus Maeotis is wat die antieke Grieke die groot meer genoem het wat aan die noordelike punt van die Swart See geleë is, nou die See van Azof genoem. Vanaf hierdie gebied het sommige van die Cimmeriërs direk met die rivierstelsel langs opgetrek in noordwestelike Europa in. Ander het Klein Asië binnegeval en nadat hulle uitgedruk is, het hulle ook noordelike Europa toe getrek. Hulle het hulself die Kymriane of Kimriane genoem. Die naam van 'n volk wat die Grieke op die westelike oewer van die Swart See en in die Cimmeriese Skiereiland geplaas het, word tot vandag toe nog Crimea genoem". Die Romeine het hierdie volk Galliërs of Kelte genoem en hulle het versprei deur wat vandag Frankryk is en in die Britse Eilande. Die hewigste van hierdie emigrasies na noordwestelike Europa was kort ná die oorspronklike Assiriese invalle en weer byna 400 jaar later. In 331 v.M. het Alexander die Grote die Mede en die Perse verslaan. Die Israeliete wat nog in die antieke gebied van die Medes was, was nou vry om te gaan.

Interessant genoeg, was dit 390 jaar vanaf die val van Samaria tot die omvêrping van die Medes (721 v.M. – 331 v.M.). Die presiese tydperk wat Eségiël vir die Huis van Israel in Eség 4:5 voorspel het! "Skithiërs". 'n Massiewe area van wat huidig as die Eurasiese Vlakte van Rusland bekend staan, was in antieke tyd "Skithië" genoem. Verskeie volke het hierdie yslike gebied bewoon, insluitend baie stamme van die Israelitiese ballinge. Die Griekse historikus Herodotus het geskryf, "... die Perse het hulle Sacae genoem, soos hulle alle Skithiërs genoem het" ("The Persian Wars", VII, 64). Die naam Sacae of Sakae is oorspronklik afgelei van Isak, voorvader van die Israeliete. Dit is ook die ware oorsprong van die name Skotland, Sakser, en Skandinawië. Die Aramees, Hebreeus sprekende nasies en hul nasate het hulle sede - kompas verloor en het verdwaal in die wêreld in. Hulle sedelike ineenstorting en armoede het Israel (die tien stamme) se identiteit en ligging verdonker. Die oorblywende twee stamme Juda en Benjamin het ook dieselfde paadjie geloop. Nadat die Assiriërs met die tien stamme klaar was het hulle na Juda die Suidelike koninkryk opgeruk.

Koning Hiskia, wat op daardie tyd op die troon in Jerusalem was, het hom in diepe ootmoed tot YHUH gewend en op Hom vertrou. Gevolglik het YHUH ingegryp en 'n engel gestuur om die Assiriese leër van Koning Sånherib in 701 v.M. te vernietig. Na Hiskia was die volk maar weer afvallig en straf was hulle voorland soos die ander stamme. Die Babiloniërs het vir Juda in 604 v.M. binnegeval onder leiding van Koning Nebukadnésar en teen Jerusalem opgeruk. Juda is gevolglik gedwing om 'n skatpligtige staat in die Babiloniese ryk te word. Toe Nebukadnésar in 597 v.M. terugkeer, het hy Juda se Koning Jójagin gevange geneem en vir Sedekia in sy plek koning gemaak. Maar Nebukadnésar was ontevrede met Sedekia se gedrag, en het omtrent tien jaar later teruggekeer en Jerusalem heeltemal vernietig. Hy het die tempel verbrand en meeste van die Judeërs bevolking gevange geneem en na Babilon weggevoer. In die herfs van 539 v.M., is Babilon deur die Persiese leërs van Kores die Grote verslaan. Kort daarna het Kores 'n dekreet uitgereik wat die Judeërs toegelaat het om van Babilon terug te keer en hulle tempel in Jerusalem te herbou onder leiding van Serubábbel. Soos ons lees in die Skrifte oor die Judeërs in die Nuwe Verbond was daar net 'n klein hoeveelheid van die Juda en Benjamin stamme teenwoordig. Jak. 1:1 sê tog duidelik al twaalf die stamme in verstrooiing (dus was die meerdere in verstrooiing).

Sewe profetiese tydperke – 2,520 jaar – het verbygegaan vanaf Samaria se val en Israel se gevangenskap in 721 v.M. Dit bring ons tot by 1800 n.M. en volgens die Skrif, die tyd waar Abraham se afstammeling die geboortereg beloftes sou begin ontvang. Die merkwaardige verhaal wat ontvou in die geskiedenis van die Engelssprekende volke na 1800 is verstommend. Europa is regdeur die tien eeue vanaf Rome se ineenstorting tot die vyftiende eeu totaal deur die Katolieke kerk oorheers. Europa het in die ellendes van armoede, ongeletterdheid en oorlogvoering verkeer. Geskiedkundiges het hierdie tydperk tradisioneel die “Donker Middeleeue” genoem. Drie merkwaardige gebeure het in die laaste helfte van die vyftiende eeu plaasgevind. Die eerste was die oornam van Konstantinopel in 1453 deur die Turke. Dit het 'n instroming van geleerdes en Griekse manuskripte van die Nuwe Testament in Wes Europa veroorsaak. Johannes Gutenberg het die gebruik van beweegbare druk vervolmaak en die drukkersbedryf is gebore. Dit het die grootskaalse verspreiding van kennis moontlik gemaak. Die ononderbroke verbintenis tussen Europa en die nuwe wêreld van die Amerikas het begin met Christopher Columbus se ontdekking van Amerika in 1492. Terselfdertyd het Engeland uiteindelik bo al die interne twis van die Rose - oorloë uitgekom. Einde ten laaste het 'n stabiele regering te voorskyn gekom, onder die Tudor koninkryk van Henry VII. Die volgende eeu het 'n merkwaardige transformasie in Engeland meegebring. Geletterdheid het versprei. Katolieke beheer is afgeskud, en die klein eiland -nasietjie het tot 'n seemag begin ontwikkel.

Die jaar 1588 was 'n hoogtemerk in Engeland se geskiedenis. Spanje was vasberade om Engeland te verslaan en aan die skoot van die Katolieke Kerk terug te besorg. In die nastrewing van hierdie doel het 'n ontsaglike groot vloot Spanje verlaat, maar stormwinde langs die Engelse kus het die vloot verpletter. Die vloot is verslaan en klein Engeland is gered.

Let op wat Sir Winston Churchill, in sy *History of the English-Speaking Peoples*, geskryf het: "Die neerlaag van die Armada (Spaanse vloot) het as 'n wonderwerk vir die Engelse volk as geheel gekom. Vir 30 jaar is die politieke toneel verdonker deur die skaduwee van Spaanse mag. 'n Vlaag godsdienstige emosies het mense se verstande gevul. Een van die medaljes wat gemunt is om die oorwinning te herdenk, dra die inskripsie 'Afflavit Deus et dissipantur' – 'VADER het geblaas en hulle is uiteengedryf'. Elisabeth en haar seemanne het geweet hoe waar dit was" (vol. II, bl. 131). Hierdie wonderbaarlike sege het verseker dat Engeland nie sou terugkom onder die oorheersing van die Pousdom nie en het die toneel gereed gemaak vir toekomstige godsdiensvryheid in Engeland. 'n Bewustheid van ons Skepper se rol in die Engelse geskiedenis het 'n nuutgevonde belangstelling in die Skrifte laat opvlam. Hierdie belangstelling het tot gevolg gehad dat die Skrifte vertaal en wyd versprei is gedurende die heerskappy van Koningin Elisabeth se opvolger, Koning James I. Dwarsdeur die 16 de en 17 de eeue het Engelse seemanne en ontdekkingsreisigers oor die aardbol heen gereis. Dit was die begin van Engeland se seemag en het die toneel gereed gemaak vir toekomstige handel - en ekonomiese grootheid.

Nogtans het Engeland en haar vorige Amerikaanse kolonies, die jonge Verenigde State, in 1800 maar slegs 'n klein deeltjie van die wêreld se grond en rykdom besit. Napoleon was besig met pogings om 'n massiewe kontinentale ryk in Europa saam te stel, met Frankryk aan die hoof. In plaas van sukses met daardie poging, het iets heeltemal anders egter gebeur. In die daaropvolgende dekades het Engeland as besitter van die magtige Britse Ryk verskyn. Dit was die grootste wat die wêreld nog ooit gesien het. Aan die einde van die 19 de eeu het een kwart van die wêreld se grond en bevolking onder die Britse vlag gestaan. Die Verenigde State, wat steeds aan die oostelike seekus vasgeklou het, het die Noord-Amerikaanse vasteland in slegs vyf dekades omspan. Die magtigste menigte van nasies, die Britse Ryk, en die grootste enkel nasie, die Verenigde State, het presies op hul bestemde tyd verrys. Die jaar 1800 het die voleindiging van die 2,520 – jaar tydperk van terughouding van die geboortereg afgebaken. In die tydperk het die twaalf stamme homself geopenbaar oor wie ons is en waar ons is; hetsy in Amerika, Kanada, Brittanje, Australië, Nieu-Seeland, en of al die afstammelinge van die stamme in Suid-Afrika. Soos gesê behoort die eersgeboortereg beloftes van nasionale grootheid aan Josef se twee seuns en koningskap aan die Juda stam. Manasse in Amerika en Efraim feitlik die hele wêreld. Juda in Engeland met sy ander boers rondom hom.

Die Israel volk aan die suidpunt van Afrika wat al die stamme verteenwoordig wat afgemaak word as 'n agterlike en eenvoudige volk, is 'n groot struikelblok vir die Wêreldmagte (*Efraim, Manasse en die ander broers wat die pad duister geword het*) wat 'n wêreldregering tot stand wil bring. Die spore van hierdie Israel – bloedlyn loop deur Nederland, Duitsland, Frankryk, Switserland, terug deur die Piedmontese vallei van die Waldense in die Alpe van Noord – Italië, die gemeentes van Klein – Asië, Sirië, Samaria, Judea, tot in Jerusalem. Dit beteken dat die Israel volk aan die suide punt van Afrika die direkte en fisiese nageslag van ons Skepper se uitverkore volk is. Hierdie broervolk se besondere identiteit wil hulle stelselmatig afbreek, met die doel om dit geheel en al te vernietig (*Maar waarom is hierdie volkie, aan die suidpunt van Afrika, 'n bedreiging vir die wêreld, en waarom hou die aanslag op haar nie op nie, selfs nadat sy haar onafhanklikheid en land verloor het? Daar moet 'n rede hiervoor wees! Waarom glo die Israel volk onvoorwaardelik dat VADER hom in aansyn geroep het? Waarom glo hy ook dat apartheid reg is, en daarom nie met volksvreemdes wil meng of hulle aanvaar as sy gelykes nie? Is hierdie meerderwaardige houding wat die volk openbaar, en sy behoefte om apart van ander volke te lewe, in sy gene, of is dit blote arrogansie? Het YHUH regtig hierdie volk in aansyn geroep, of was die volksplanting 'n toevalligheid?*)

Die profete van ouds het die volksplanting van 'n edel stam, die Dogter van Sion (*die jongste Israel volk*), in die land suid van die riviere van Kus beskryf (*Kus is die destydse Ethiopië, wat 'n groot deel van Afrika beslaan het, vanaf die wes - tot aan die ooskus, en die riviere van Kus, volgens antieke Bybel kaarte, is die Kunene, Zambezi, Kavango en Kuando*). Die Israel volk aan die Suide punt van Afrika is 'n Gelofte volk wat onbewustelik die troon van Dawid sou bewaar. 'n Volk wat aanslae van Efraim, (Engeland) Esau (die valse Jode) en selfs swart stamme sou verduur. Die profete het selfs Efraim se geweld teenoor die Israel en sy erfdeel beskryf, hoe hulle die vrouens sou verdryf uit die huise wat hulle liefhet, hulle kinders die sieraad sou ontnem en uiteindelik dan 'n heiden as koning oor hulle sou aanstel. Hierdie volkie, het die profete ook vertel, sou afvallig raak en aan 'n geweldige strafgerig oorgegee word. Vêrder waarsku die Skrifte oor gebeure wat op ons wag, o.a. 'n beplande nagaanval in hierdie tyd op die Blankes, wat sal oorspoel in 'n volskaalse oorlog (*Die presiese teken om tot die aanval oor te gaan is reeds aan die massas bekend*). Alleenlik wanneer die Blanke Westerse volke sal besef dat hulle die huis van Israel (*die twaalf stamme uit Jakob*) verteenwoordig, sal hulle op hulle identiteit as uitverkorenes en op hulle erfreg as eersgeborenes kan aanspraak maak. Dit is die waarheid wat Israel sal vrymaak, maar intussen gaan sy ten gronde weens 'n gebrek aan hierdie kennis.

Die "Jode", soos ons hulle ken, maak daarop aanspraak dat hulle VADER se uitverkore, geestelike volk is, terwyl hulle nie uit een van die twaalf stamme van Israel ontstaan het nie, maar uit Esau (*Jakob se tweelingbroer*) en die Joodse geloof eeue voor dié Gesalfde aangeneem het. Dit is hierdie valse Jode wat dié Gesalfde verwerp het en deur die eeue heen Israel se ware identiteit van haarself verberg het om haar uit haar erfplasing en eersgeboortereg te probeer kul. Die Christendom baar die siening dat alle gelowiges net "Israel na die gees" is, wat van alle waarheid ontbloot is. Alle volke, nasies en tale aan wie die lossing en beloftes behoort, verwys alleenlik na die menigte van nasies wat uit Jakob sou afstam – die genetiese Israel volk. Die uitverkiesing en roeping van 'n spesifieke volk is die boodskap van die hele Skrifte, maar waarom ontken die kerke die bestaan van die volk Israel en waarom word die woord "Israel" nie in die kerke genoem nie, terwyl hulle daarop aanspraak maak dat die Skrifte hulle bron van waarheid is? Liberalisme, wat alle volke en gelowe gelykstel, is die sleutel tot die "Jode" se Nuwe Wêreldorde (NWO) wat die Anti Gesalfde gaan huisves. Satan kan alleenlik sy NWO instel indien die wêreldgemeenskap uit 'n reënboognasie bestaan. Daarom word daar by volke, by wie nasionalisme sterk ontwikkel is, 'n skuldgevoel gekweek oor hulle herkoms en identiteit. Liberale kerke is dus ook besig om, onder die dekmantel van religie, die weg te baan vir die koms van die Anti- Gesalfde. Ook Christene in kerke wat emosionele religie beoefen, wie se deure oop is vir volksvreemdes, word mislei deur allerhande tekens, terwyl die Gees van VADER beslis nie met satan sal saamwerk om 'n Wêreldorde daar te stel wat teen die Israeliete gerig is nie. YAHUSHA waarsku ons teen valse profete wat in Sy Naam wonderwerke en genesings sal doen om die uitverkorenes (*Blanke volke*) te mislei, (*om te glo dat YAHUSHA dié Gesalfde vir almal gesterf het en dat alle volke gelyk is voor VADER en dis die sleutel wat Satan nodig het*). In hierdie werk sal bewys word dat die hele Woord, Boodskap en Lossing slegs tot die Blanke Westerse volke behoort. (*Heeltemal teenstrydig met die wêreld prediking, media en kerke wat elke dag die teendeel aan ons opdis*), dat die ganse Skrif die geskiedenis boek van Israel is, en nie 'n sekere geloof wat almal nou deel uit kan maak nie. 38000 Verskillende gelowe oor die wêreld, 2000 geregistreerde kerk gelowe in SA. Die geskiedenis herhaal homself en vandag staan die Israel volk aan die Suiderland wat weer met sy rug teen die muur is onder sensuur deur die kerk, net soos destyds by Bloedrivier. Hierdie keer is die hele wêreld egter teen hom en staan sy vyand ook langs en agter hom. Dit is 'n donker, moedelose tyd waarin daar geen uitkoms blyk te wees nie, maar YHUH belowe dat Hy in hierdie tyd nie 'n einde aan Sy volk sal maak nie en dat Hy hulle land sal genees, 'n land wat Hy uitgehou het en waarin Sy volk sal skuil terwyl verwoesting in die noordelike halfgrond sal heers.

Dit is my begeerte dat die Suiderland Israeliete, met die lees van hierdie traktaat, die skuldgevoelens oor sy herkoms sal afskud, omdat dit van YHUH gegee is en dat hy 'n uitverkorenheid is, dat sy volkstrots in ere herstel sal word. In die lig van die vernietigende aanslag op die Israel volk en met die besef dat VADER Sy hand sal uitsteek na hierdie geringe en ellendige volk wat by Hom sal skuiling soek, sal die opregtes na Hom terugkeer en begin laer trek vir die stryd wat voor die deur is. YHUH was nooit aan die kant van die meerderheid nie, en 'n Gideonsbende is al wat Hy nodig het om Sy werk te doen. 'n Edel stam het VADER hier aan die suidpunt van Afrika in aansyn geroep, 'n reine (apart) volk met Trekkers bloed in sy are, en wanneer die Israel volkie se laaste Vryheidstryd sal begin, sal die wêreld weet dat hierdie Gelofte volk opgestaan het.

"YHUH" word deur taalkundiges aanvaar as die Eienaam van ons Hemelse Heerser en so ook "YAHUSHA" wat eintlik YHUH – Shua is. Hierdie Name is eers in die sestiende en sewentiende eeue vervang met Here, God en Jesus, wat nie die korrekte betekenis weergee nie. Weet egter dat daar slegs na die Skepper(YHUH) van Abraham, Isak en Jakob verwys word en ook as ons Losser wat die Seun van ons VADER is.

Ns.

Het julle die boodskap, volk van YHUH. Ons voorouers wat aan die noordpunt van Afrika was, waarvan ons voorouers gevlug het van die aanvalle van die duisternis. Wat deur VADER herbevestig is aan die suidpunt van Afrika, waarvan julle die troon van Dawid moet oppas dat julle Koning YAHUSHA as YHUH daarheen kan kom. Ons is Israel wat al twaalf die stamme verteenwoordig. Ons is dié fisiese vlees van YHUH en ons sit aan tafel saam met Hom. Ons is die koninklike prinse van YHUH. Sy Bloed is in ons are. Heersers is ons en niemand kan dit van ons af wegneem nie, want ons is gebore in die bloedlyn.

In Sag. 13:9 staan: *Dan sal Ek die derde deel (Suid Afrika) in die vuur bring en hulle smelt soos 'n mens silwer smelt en hulle toets soos 'n mens goud toets. Hulle sal my Naam(YHUH) aanroep, en Ek sal hulle verhoor.*

Ek sê: Dit is My volk! En hulle sal sê: YHUH, My Skepper!

Staan op volk van YHUH, sodat Hy ons goedgunstiglik kan aansien. Kom in verootmoediging voor Hom, Hy sal ons weer help. Roep 'n dag van verootmoediging aan en kom versoen weer met Hom.